

Jamsai

Jamsai Love Series

Zodiac

Charming

Taurus

นักเขียน

เสน่ห์ร้าย

ก้ากาย

หัวใจ

ยัยมาเฟีย

น้องว่องไว

เจ้าหนูผู้หล่อโลก เชี่ยบ

BANG! BANG!

ឱនិតីទៅទុក
ស្ថិតិកម្មខ្ពស់ជើយគេ

Jamsai Love Series

Charming Taurus

นักเขียนและผู้ร้ายห้ามหัวใจยังมาฝ่าย

เจ้าหนูผู้หล่อโลก เขียน

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตราฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 885-930-51-0637-3

ภาพประกอบ เพียงพิชญ์ ศาสตร์ศศิ (vic)

ภาพการ์ตูนทั้งหมด งานกันต์ ทองบำรุง

จัดพิมพ์โดย

Jamsai

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801

อีเมล editor@jamsai.com

เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท ออมรินทร์ บุ๊ค เข็นเดอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จันทน์

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 159 บาท

Printed on Green Read Paper

www.facebook.com/greenreadpaper

ท้าทาย

สวัสดีเพื่อนๆ ในเดือนตุลาคมแสนสดใสค่ะ ๘๐๘ แฉ่่มใส่มีโปรดเจก์ต์เก่าญี่ดสุดบรรเจิดมาส่างถึงเมืองกันอีกแล้ว และคราวนี้ก็พิเศษมากด้วย เพราะเป็นการรวมตัวของเหล่านั่นๆ หล่อสุดยอดถึง 12 คน 12 สไตล์ โปรดเจก์ต์ที่่านนี้ก็คือ Prince of Zodiac ค่ะ เชื่อว่าสาวๆ ทั้งประเทศที่ตั้งตารอกันอยู่คงไม่เก็บคอมเสียงกรีดใช้มั้ยล่ะคะ ดังนั้นขอเสียงต้อนรับดังๆ หน่อยเร็ว~ กรีดๆ >_<

นอกจากเรื่องราวสนุกๆ ของหนุ่มๆ ที่ได้รับการให้ความสนใจแต่ละราศีแล้ว เพื่อนๆ จะได้พบกับบทลัมภาน์พิเศษจากพวากษาด้วยนะค่ะ ขอแนะนำว่าแพลตฟอร์มได้เด็ขาด ไม่งั้นจะเสียใจ อุ๊ย

เจ้าหญิงผู้เลอโฉมเป็นผู้รับหน้าที่ถ่ายทอดเรื่องราวของหนุ่มราศีพฤษภ ในผลงานเรื่อง 'Charming Taurus' นักเขียนเสนอเรื่องราวท้าทายหัวใจยัยมาเพีย' ถ้าอยากรู้ว่านักเขียนนิยายอย่าง 'จูเลียส' เสน่ห์แรงแค่ไหนคงต้องไปตาม 'แม่นเปญ' ลูกสาวมาเพียที่ชีวิตนี้มีแต่เรื่องผาดโผน แต่พอได้เจอกูเลียสเท่านั้นแหละ โลกของเชอก์เริ่มวิ่งๆ เป็นสีชมพูขึ้นมาได้บ้างเหมือนกัน แหม ร้ายจริงๆ เลยนะจูเลียส >_<

ด้วยไมตรีจิต
สาวน้อยมายองนัง¹
สำนักพิมพ์แม่ไมส์

รู้จัก

นักเขียน

สวัสดีค่า ๘๐๘ เจอกันอีกรึแล้วนะค่ะ วันนี้มาพร้อมกับโปรดิวเซอร์สุดหล่ออย่าง Prince of Zodiac นะค่ะ >_< ขอฝากนักเขียนหนุ่มสุดยอดราศีพฤษภไว้ในอ้อมใจด้วยนะค่ะ ขอบอกว่าผู้ชายราศีนี้เข้มแข็งและปกป้องแฟนของเข้าได้ดีที่สุดแน่นอนค่ะ >///< อ่านไปอาจจะชอบเขินกันบ้างไม่ต้องแปลกใจในะ อิๆ

ใครอยากรู้เรื่องราวของเจ้าหญิงผู้เลอโฉมก็มีหลายช่องทางค่ะ มา Like: [facebook.com/prettyprincessjamsai](https://www.facebook.com/prettyprincessjamsai) หรือ Follow: [@kantarins_](https://twitter.com/kantarins_) หรือติดตามอ่านตัวอย่างนิยายได้ที่ my.dek-d.com/bloodgirl จ้า~

ขอบคุณทุกคนที่หยิบเล่มนี้ขึ้นมาก่อน รักมากๆ เลยค่า!! ๘๐๘

เจ้าหญิงผู้เลอโฉม

Prince of Zodiac

ในงานประภาคราชวัด Prince of Zodiac ที่ผ่านมา หลักนคนครรภันแห่งวนะจะค่าวาหนุ่มๆ ที่ได้รับจะเน้นให้ความสูงสุดและได้เป็นตัวแทนทั้งจีบล่องราศีนั้นเมืองน้ำ แนวโนนวนะจากกรุปั่ง หน้าตาของพากษาจะหล่อมาจากการที่ใช้นิคกินกันในลงแล้ว ไฟฟ้าเรืองแต่ละคนยังคงเดินและลุกหกาม ด้วยความลามารถไม่แพ้กัน เรายังไม่พลาดที่จะจับพากษาหนึ่งล้มภายนอกแบบเอ็กซ์คลูซีฟสุดๆ ด้วยคำรามล้างลึกถึงตับไปเลี้ยงเหลบเทเดียว เท็นที่ล้ำๆ ทั้งหลายคงต้องเตรียมตัวเตรียมใจให้พร้อมนะจะ เพราะหนุ่มๆ แต่ละคนจัดตัวอบอุ่นแพร่วนรวมมาเต็มล็อดเริ่ม หากใครเคยถูกดูดหัวหรืออ่านคำทำนาย เรื่องความรักว่าจะได้ครองคู่กับหนุ่มสาวที่ไหนบ้างแล้ว ก็ลองไปศึกษาไลฟ์สไตล์หรืออุปนิสัย ล้วนตัวล้วนตัวของหนุ่มราศีนั้นๆ ผ่านเรื่องราวของพากษาทั้งสิบลงกันเลยดีกว่าจะ อะๆ เพื่อให้ทุกคนใช้ หัวใจ ในการตัดสินใจบ้าน เรายังไฟฟ้าเรืองแต่ละคนมาฝากด้วยนะจะ

♌

ชื่อ : เวน
ราศี : สิงห์
อาชีพ : นักแม่汞รถ

♍

ชื่อ : เคนเนนดี้ (เคน)
ราศี : กันย์
อาชีพ : นักศึกษา/
ธุรกิจล้วนตัว

♎

ชื่อ : เท็กซัส
ราศี : ตุล
อาชีพ : นักวาด
รูปนางแบบบิ基นี่

♏

ชื่อ : นิวเคลียร์
ราศี : พิจิก
อาชีพ : นายแบบ

♐

ชื่อ : จอมทัพ
ราศี : ธนู
อาชีพ : นิสิต

♑

ชื่อ : อัลจี
ราศี : มังกร
อาชีพ : ช่างงาน
และทุนล้วนของ
นิตยสาร F&M

♒

ชื่อ : Summer Wind
ราศี : 瓜มก
อาชีพ : นักแม่汞รถ
มองเตอร์ไซค์

♓

ชื่อ : แอดรอน
ราศี : ปีน
อาชีพ : นักมุขบูล

ສໍານັກພົບພໍເຈົ້າໃສ ບອຮ່ວມເປັນສ່ວນຫົ່ງ
ຂອງການສ້າງວັດນະໂຮມ 'ກາຮວາບ' ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນໃນສັງຄນໄທຍ

jamsai
ປະກັບໃຈຄູນ

ເຂົ້າມາສີ ແລ້ວຄູນເຈະອອງຮັກ
ຜູ້ຫາຍຮາສີເພື່ອອະນຸມັດ%

ชื่อ : จูเลียส เจนภาพ แม็คคินลี่ย์

ชื่อเล่น : จูเดียสซีชาร์ / มิโนทอร์

วันเกิด : 22 พฤษภาคม 25XX

ราศี : พฤหัส

กรุ๊ปเลือด : B

อาชีพ : นักเขียนนิยาย

สีที่ชอบ : สีเขียว

อาหารโปรด : อาหารที่ปรุงเองที่บ้าน ถ้าเป็นฝรั่งผู้หญิงที่รัก ต่อให้รักชาติແයแคนหนึ่งขอรับ ☺

สถานที่โปรด : บ้านตัวเอง หรือไม่ก็ที่ที่ได้อัญญาติ กับสถานที่สวยๆ ผสมชอบมองสถาปัตยกรรมที่สวยๆ มีสไตล์น่าครับ

ของที่มักพาติดตัวเสมอ : ดินสอ เพื่อน้องไว้ออกจะได้ดีไว

สเปิลภายในฝัน : ผู้หญิงที่ฉลาด ไม่น่าเบื่อ มีความเข้มแข็งและเด็ดเดี่ยวแล้วก็น่ารัก และทำให้ผมคิดถึงได้ตลอดเวลา

นิยามความเป็นตัวเอง : หนักแน่น มั่นคง เชื่อมั่นในตัวเอง แล้วก็มักจะเลือกในสิ่งที่ตัวเองอยากรำข้อมาก่อน แม้คนอื่นจะทำอีกอย่าง เกล้ายดการโกรก ไม่ชอบพูด แต่ชอบพังและคิดมากกว่า มีความทะเยอทะยานและหากคิดจะทำอะไร ผมก็ต้องทำให้สำเร็จครับ

บทสรุปภาษาณ์

ทันทีที่ผู้ชายร่างสูงซึ่งมีบุคลิกสุดเท่่ามอง หน้าตาดูดีไร่่่ติดในเสื้อสูทสีอ่อนกับเนกไทลายสก๊อตสีครีมของ BURBERRY เดินเข้ามาในร้าน... หัวใจของเราก็พลันเต้นไปเป็นจังหวะขึ้นมาทันทีแล้วก็พานทำตัวไม่ถูกเมื่อสบตา กับนัยน์ตาสีเขียวคู่สวยที่ดูบังไงก็เหมือนอัญมณีล้ำค่าที่มีชื่อเรียกว่า มงกุฎ... รอยยิ้มของเขาก็ทำให้เรารู้สึกว่า ความของยังไง ก็คงไม่เบื่อ ผู้ชายคนนี้มี

เสนอห์ลันเหลือแบบที่ทำให้ผู้หญิงหลงใหลได้อย่างง่ายดาย ไม่แปลกลেย์ที่ทุกคนพร้อมใจกันให้หัวใจเข้าเป็นตัวแทนหนุ่มราศีพฤษภา

กลิ่นน้ำหอมคลาสิกจากแบรนด์เดียวกันทำให้เรารู้สึกเหมือนกำลังนั่งอยู่ในร้านกาแฟใจกลางกรุงลอนดอนกับน้ำยาแบบหนุ่มเมืองผู้ดียังไงยังจัง

และหลังจากที่ใช้เวลาพินิจพิจารณาผู้ชายตรงหน้าอย่างหลงใหลอยู่หลายนาที ในที่สุดเรา ก็รู้สึกตัวตอนที่เข้าห้องเรียนอุปกรณ์ฯ...เสียงหัวเราะนั่น มุ่นลื่นๆ และชวนให้นึกถึงความฟังเสียงของเขาต่อไปอีกนานแสนนานเลยทีเดียว

ที่พราวเสนานามาทั้งหมดหาใช่เพียงราคาคุ้ยไม่... เพราะผู้ชายคนนี้ มีดีกว่าที่เห็นอีกมากนัก และเรา ก็พร้อมจะพาคุณไปสัมผัสถูกตัวตนของเจ้าชายผู้แสนจะหล่อเหลาและมีเสน่ห์กระซากใจคนนี้แล้ว คุณละ...พร้อมแล้วหรือยัง 😊

รู้สึกยังไงบ้างที่ได้รับเลือกเป็น Prince of Zodiac

จูเลียส : ดีใจครับ ๘๘

คิดว่าอะไรทำให้คุณได้รับเลือก

จูเลียส : คง เพราะงานของผมล่ะมั้งครับ ๘๘ ถึงแม้จะดูไม่เข้าห้องเรียนไม่เหมือน แต่ผมก็เป็นนักเรียนนิยายสีบสวนสอบสวนครับ และก็ประสบความสำเร็จพอสมควรเลย มันเป็นอาชีพที่ผมชอบถึงแม้ที่บ้านผมจะเป็นเจ้าของสายการบินก็เถอะ

ชีวิตหลังจากได้กล้ายเป็น Prince of Zodiac มีอะไรเปลี่ยนไปบ้างมั้ย

จูเลียส : ตัวผมคิดว่าเหมือนเดิม แต่คนรอบข้างก็มองว่าผมเป็นที่พูดถึงมากขึ้น... ล่ะมั้งครับ คนก็จะสนใจหนังสือของผมมากขึ้นด้วย 😊

คิดว่านิสัยตรงกับราศีตัวเองรึเปล่า

จูเลียส : ก็มีตรงบ้างไม่ตรงบ้างครับ ผมเองก็ไม่รู้ว่าราศีพฤษภามีลักษณะเด่นอะไรบ้าง แต่ยังไงที่สำคัญที่สุดก็คือความเป็นตัวผู้...ไม่ใช่ราศีของผู้ชายมั้ยครับ 😊

สิงห์คุณเกลี้ยดมากที่สุดในชีวิต

จูเลียส : ผู้ชายเด็กๆ ก็หากและความพ่ายแพ้ครับ

ความรักของหนุ่มราศีนี้ หรือความรักในแบบของคุณเป็นแบบไหน

จูเลียส : สำหรับผม ผู้ชายคนข้างๆ จริงจังเกี่ยวกับความสัมพันธ์ เพราะฉะนั้นถ้าผู้ชายรักใครสักคน ผู้ชายจะพยายามครอบครองแล้วก็แสดงความเป็นเจ้าข้าวเจ้าของของมาบ้าง ผู้ชายจะเสียบ เพาะฉะนั้นอาจจะทำให้เธอไม่พอใจ แต่สิงห์นี่ที่แนะนำอนึ่งคือผู้ชายจะรักแค่เธอคนเดียวเท่านั้นนั่นครับ

อะไรสำคัญที่สุดในชีวิตคุณ

จูเลียส : คนที่ผมรักทั้งหมดครับ

ถ้าเปลี่ยนราศีได้...คุณอยากรีกิราศีอะไร และเพราะอะไร

จูเลียส : เคยได้ยินว่าผู้ชายราศีพฤษภามีความแข็งแกร่งและปักป้องคนที่รักได้เสมอ และถ้าหากว่าผู้ชายมีคนที่รัก ผู้ชายจะปักป้องเธอครับ เพราะฉะนั้นราศีพฤษภานี่แหละดีที่สุดแล้ว :)

หลังจากนี้ คุณวางแผนอะไรไว้กับชีวิตคุณบ้าง

จูเลียส : ชีวิตผมมีพร้อมหมดทุกอย่างแล้ว รวมทั้งหน้าที่การงาน ก็ดี ขาดแค่เพียงอย่างเดียวคือผู้หญิงที่จะมาแซร์ทุกอย่างกับผมครับ 😊 และผมก็กำลังรอเชือดอยู่

ฝากอะไรถึงคนอ่านของเราว่าที่ช่วยกันให้ไว้ให้คุณหน่อย

ຈະເລີຍສ : ຂອບຄຸນທຸກຄນມາກຄວບທີ່ເລື່ອກຜມ ☺ ຄ້າຫນີ່ໃນພວກຄຸນ
ຄື່ອຜູ້ໜູ້ງທີ່ຜມຮອຍຢູ່ລ່າກົ...ສັກວັນໜີ່ຜມຄົງໄດ້ຕອບແທນຄຸນນະຄວບ

1

A Mafia Girl...

"เชียร์ล! ยินดีด้วยกับเล่นใหม่กว่าเพื่อน"

"เออ แต้มกิว" จูเลียสมัยมุ่งปากพร้อมยกแก้วขึ้นชนกับเพื่อนก่อน จะดีเมื่อรอดเดียวจนหมดแก้ว เขาใช้ปลายนิ้วเรียบเชิดมุ่งปากจากนั้นก็ยื่นแก้วให้ 'เพื่อน' สาวสวยที่นั่งอยู่ข้างๆ ซึ่งเหล้าแก้วใหม่ให้ "เล่นนี้หลังจากได้รางวัลก็มีคันติดต่อมาเต็มเลย ว่าจะเอาไปทำหนังหรือใบเนี่ยแหล่ะ"

"มหัศจรรย์วะ ไม่เคยคิดผ่านมาก่อนเลยว่าไอ้บ้าอย่างจูเลียสซีชาร์จะได้เป็นนักเขียนเบสต์เซลเลอร์ -_-;" คำพูดของเพื่อนสนิทที่นั่งอยู่เคียงไปทางข้างทำให้จูเลียสมัยนี้ได้สนใจต้องยืนมองไปผลักหัวก่อนจะหัวเราะเบาๆ แล้วตอกกลับด้วยรอยยิ่มสุดเท่

"อิจชาหรือใจจะไอ้เซ่น"

"เออ งั้นมั้ง =_= "

"ก็มันเป็นไม่มีอะไรทำนี่หว่า จะให้ไปเป็นผู้จัดการบริษัทของแเด็กกิไม่ไหววะ ไม่ชอบจริงๆ ไม่อยากทำงานออฟฟิศ ให้เข้าวงการตามแม่กิไม่ชอบ เจอกแสงแฟลชนานๆ แล้วมีน้ำหัว"

"ไอ้บ้า คนอื่นเดาอย่างจะเป็นดารากันเยօะແຍະ ໃໝ່ແກປົງເສດໄປ
ໄດ້ວ່າ"

"ແກຕິດດູນ ເປັນນັກເຂົ້າມີຄວາມຕ່ອງໃຫ້ຈຳນັກແຕ່ໃໝ່ຍັງໄຟຟ້າ ແລ້ວ
ເວລາງານີ້ໄມ່ຕ້າຍຕ້າວ ສບາຍແຕ່ໃໝ່ຕົດຕູດ ແລ້ວເວົ້າແກຈະໃຫ້ຈັນລືອກງານທີ່ຕ້ອງ
ຄ່ອຍອົກຈາກບ້ານແຕ່ເຫັນມີແລ້ວເອහນ້າໄປໂນບະແປ່ງທັງວັນທັງຄືນທຳໄມວະ"

"ເອົນ ໄອ້າວົດຕັ້ງພໍອ ໄອດັວອິນດີ" ເຊັນພຸດໄປພໍາໃປພລາງຍົກແກ້ວເຫຼົາ
ຂຶ້ນດີມີກ່ອນຈະຍົກມືອົງຂຶ້ນຂັ້ນໜາເພື່ອຮັກທີ່ມີດີກີເປົ່າເປັນຄົງນັກເຂົ້າມີຄວາມຕ່ອງ
"ແລ້ວເລີ່ມໃໝ່ນີ້ເຂົາໄງວະຄຸນນີ້ໃນທອກ"

"ແກຈະສືບເຂົາໄປບົກສຳນັກພິມພົງແຊ່ງເຮົອ"

"ໂຄຣຈະຫຼືອ"

"ໄອ້ສາຣາເລວ =_=八八八" ຈູເລີຍສຳດ້າວຍຄຳພູດແລະສາຍຕາກ່ອນຈະຫວ່າງ
ເບາງ ໃນລຳຄອແລ້ວຕອບກັບລັບໄປ "ເລີ່ມໃໝ່ນີ້ກົງຕ້ອງເຂົ້າມີຄວາມຕ່ອງ
ຄົນສາຍເວົ່າແລ້ວເວົ່າອີກ ເທິງວ່າອົກຈາກຮົບພິມພົງເກາະກະແສໄອ້ເລີ່ມທີ່ໄດ້ຮັງວັດ
ໄປ"

"ຄຽວນີ້ຈະເຂົ້າມີຄວາມຕ່ອງໃຫ້ຈະໄດ້ຈະຫວ່າງ ໂຄງດາຍ ໂຄງຈ່າ ສ່າທຳໃນ ຍັງໄຟ ເພຣະ
ອະໄຣ"

"ຝ້າຈະຄາມຂາດນັ້ນເອພລົດໄປເຂົ້າມີຄວາມຕ່ອງໃຫ້ຈະຫວ່າງ -_-;"

"ຢ້າງໆ ລົດເລີ່ມ ເຂົາແຄຮີມກີໄດ້ວ່າ ຈະເຂົ້າມີຄວາມຕ່ອງໃຫ້ອີກ"

ຈູເລີຍສຳທຳນ້າລຶກລັບພ້ອມກັບຮັບແກ້ວເຫຼົາມາຈາກສາວສາຍຂ້າງກາຍ
ເຫັນຈຶ່ງຈົບເລີກນ້ອຍກ່ອນຈະຫນໄປຕອບເຫັນດ້ວຍແວວຕາເປັນປະກາຍວິບວັນ
"ຄຽວນີ້ວ່າຈະເຂົ້າມີຄວາມຕ່ອງໃຫ້ຈະຫວ່າງ ເກື່ອງກັບມາເພີຍວ່າ"

"ມາເພີຍຂະໄຮຂອງແກວະ"

"ກະຈະໃຫ້ພຣະເຄອເປັນມາເພີຍ"

"ແລ້ວຍັງໄຟຕ່ອ"

"ກົນ໌້ນແຫລະປະເທັນ" ຈູເລີຍສຳຕອບດ້ວຍສື່ນ້າເຄີຍດີ່ນີ້ມາເລີກນ້ອຍ
"ຫົວດັນໄນ່ເຄຍຢູ່ເກີ່ວກັບມາເພີຍມາກ່ອນແລຍວ່າ ບ.ກ. ເລັບອກຈ່າໄໝໄປທາ
ຂ້ອມມາ"

"ແລ້ວຕິດຈະຫຍັງໄຟນີ້ເນື່ອ ເສີຣີ່ Google ຮີ້ອີໄງ" ເຊັນພຸດຕິດຕລກແລ້ວ

ก็ขำอยู่คนเดียว ก่อนจะตีดิบวัดเป้าแล้วโพลงรื้อขึ้นด้วยสีหนาตื่นเต้น "นึกออกแล้วเว้ย!!! ฉันนี่โคตรอัจฉริยะเลย"

"เออ ไออัจฉริยะ คิดอะไรออกก่าว่ามา"

"อย่างไให้ลูกเลือกต้องเข้าถ้าเสือ อย่างรู้เรื่องมาเพียบก็ต้องเข้าหากมาเพียบ" เช่นพุดด้วยสีหน้าภาคภูมิใจ เขาวินเหล้าบลูเบิลบนโต๊ะแล้ว ก่อนจะยักคิวให้จุ่มเลือสที่กำลังรู้สึกหม่นไส้อ่อนป่ายสุดพลัง หลังจากยักท่าอยู่นานจนคนรอบตัวหัวใจกรอบ เช่นถึงได้พูดต่อ "ฉันรู้จักมาเพียบสาวสวยอยู่คนนึง"

"มาเพียบมีสวยด้วยหรออะ"

"เข้ย ไอเเวร -_-; ไม่รู้อะอะไรแล้ว คนนี้สวยจริงไม่ติงนังเว้ย ลงหนังสือพิมพ์ออกบ่อย สวยยิ่งกว่าดาวาราอีก แล้วคนนี้นะเง่งจริงนะเว้ย เดินไปไหนครุๆ กิก้มหัวให้"

"ไม่เปล่าะ =_= สวยงามดันนั้นแล้วทำไม่ถึงไปเป็นมาเพียบ"

"เค้าเป็นลูกสาวเจ้าพ่อเว้ย" เช่นตอบก่อนจะถามอย่างจริงจัง "ตกลงว่าไง กล้าไม่กล้า ใจไม่ใจ ไอหน้าวัว"

"วัวบ้านแกะสี เดี่ยว基ขวิดตายจะเลย =()=^" จุ่มเลือสแยกเขี้ยวไว้เพื่อสนิทก่อนจะถามกลับ "แล้ว...เค้าเป็นใครมาจากไหนล่ะ"

"คุณหนูแซมเปญ ☺"

"แล้ว?"

"ไม่ไม่ครุวัวประวัติที่แท้จริงของเค้าหรือ ก็เป็นความลับหมวดแหลกแต่มันยังหาตัวยากด้วยนะ เพราะว่าเค้าชอบเก็บตัว แล้วยังลือกันว่ามีบ่อตีการ์ดตามประกอบเป็นสิบอีกด้วยหาก"

"แบบนั้นถ้าเข้าไปปุ่งไม่โดนสอยร่วงเรอะ -_-"

"กับอกแล้วไงว่าถ้าไม่เข้าถ้าเสือกไปหาลูกแมวมาเล่นแทนเหรอ แค่นี้ปอดเกิดราศีพฤษภาได้ໄงะ"

"ราศีพฤษภาไม่กันกระสุนเว้ย -_-^ กลัวเป็นเหมือนกันนะไอ้บ้า" จุ่มเลือสบ่น เขายืนแก้วเหล้าขึ้นดื่มน้ำลงครุ่นคิดซึ้งน้ำหนัก...หลังจากคิดสรุปต่ออยู่ครู่หนึ่ง เขายืนไปมองหน้า เช่นที่กำลังมองมาพร้อมรอยยิ้ม

เจ้าเหล่ห์บันใบหน้าหล่อเหลาน่ามองได้นั่น "แล้ว...จะเจอคุณหนูคนนั้นได้ยังไงล่ะ"

"เพื่อนฉันเป็นผู้จัดการร้านสตาร์บัคส์แതวมหาลัย X เว้ย เค้าบอกคุณหนูจะไปเชือกกาแฟที่นั่นตอนเช้าๆ เป็นประจำก่อนไปเรียน แก๊กไปนั่งด้กรอที่นั่นแล้วก็ไปหาวิธีเข้าหาคุณหนูเขาเอง เคปะ"

"ก่อนไปเรียน? แสดงว่ายังเรียนอยู่ Jerome"

"ถ้าจำไม่ผิดก็อยู่ปีสองมัง' เกินยี่สิบแล้ว ไม่เป็นการพากผู้เยาว์หรอกน่า" เช่นพุดยิ้มๆ ก่อนจะยื่นแก้วมาชนอีกรอบ "ว่าไง คุณมิโน่ทอร์ นักเขียนรางวัลใหญ่ กล้าสู้เปล่า"

"จัดไปเว้ยเพื่อน"

"มันต้องงี้ลี ย่าๆๆ" เช่นปรบมือพร้อมกับยกแก้วขึ้นท้าชนอีกรอบหนึ่ง "จีบให้ติดน้ำเสี้ยว อิจุเลี่ยส อย่าให้เสียชื่อมิโน่ทอร์ล่ะ"

"ไม่เสียหราอกน่า ไว้ใจได้เลย 😊"

@ GVX Enterprise

"เด็ดดี้ 😊 กาแฟได้แล้วค่ะ" ฉันเคาะประตูห้องที่มีป้ายติดไว้ข้างหน้าว่า 'ท่านประทาน' ก่อนจะเปิดเข้าไปพร้อมกับยกแก้วขึ้นท้าชนอีกรอบหนึ่งท่านประทานซึ่งกำลังยิ้มแจ้งรองรับกาแฟอยู่พอดี

"ขอบใจมากยันนี้ >O< กำลัง่ง่วงอยู่พอดีเลย"

"ทำไมทำงานเด็กอีกแล้วคะ" ฉันถามพร้อมกับยื่นหน้าเข้าไปคุยโน๊ติ๊งทำงาน และหันทีที่เห็นว่าของที่วางอยู่บนโต๊ะคืออะไร ฉันก็ถามขึ้นทันทีด้วยรอยยิ้มกว้าง "นี่เหรอคุณล็อกอัตติ่งใหม่ที่ว่า >_<"

"ใช่ สวยงามล่ะ ๘๘" เด็ดดี้ตอบกลับมาเมื่อฉันเอ่อมมือขึ้นมาดูใกล้ๆ อย่างชื่นชม "เด็ลล่องเคามาใช้ดูก่อนว่ามีข้อดีข้อเสียอะไรบ้าง แล้วจะได้เสนอท่าน พบ. ไป"

"ท่าน พบ. จะเปลี่ยนเป็นหลวงในคลังเป็นกัลล็อกหมดเหลยเหรอคะ"

"อืม เปลาหราอุ จะให้ลูกชายท่านใช้นั่น ย่าๆๆ" เด็ดดี้พูดก่อนจะเอ่อมมือมาดึงฉันเข้าไปกอด "ว่าแต่พี่รุ่งนิ้นหนูมีเรียนไม่ใช่เหรอ รีบกลับไป

นอนดีกว่านานะแซมเปญ ๘๘"

"เรียนสิบไมงครึ่งค่ะ ไม่เข้ามาก ๘๘ แล้วตอนเย็นว่าจะແກໄປข้อม
ยิงปืนลักหน่อย"

"ย่าาา คุณเกรียงไกรเด้ายังไม่เลิกล้มความคิดที่จะให้หนูไปเป็น
นักกีฬายิงปืนเลยนะ ว่าไง สนใจรีเปล่า"

"ไม่น่าอกค่ะ แค่ชอบยิงปืนเฉยๆ ไม่ได้อยากจะแข่งกับใคร"

"สมกับที่มีเลือดเต็ดจริงๆ เลย ย่าา" แಡดดี้หัวใจกลางยืนเมื่อมา
ยิหัวตนจนยุ่งๆ "เอาระยะ นี่ก็ตีมากแล้ว กลับพร้อมกันเลยดีกว่า ไปกัน
เถอะ"

"ค่าา ๘๐๘" ฉันยิ่งร่าพร้อมกับกระโดดเข้าหากะเขนแಡดี้ที่กอดปู๊
เรียกให้เหลขา เข้ามาเก็บของ ก่อนจะเดินออกจากห้องทำงานที่ตั้งอยู่ชั้น
บนสุดของบริษัท GVX Enterprise ของรามาพร้อมกัน ปกติแಡดี้จะมี
งานยุ่งมาก เพราะต้องไปนั่นนานี่ออยู่ตลอด ติดต่อค้าขายกับบริษัทต่างชาติ
แทบจะทั่วโลก ก็เลยแทบไม่ได้เจอน้ำกัน พอกอาทิตย์นี้ได้กลับมาอยู่ไทย
ฉันก็เลยอยากรู้ว่าจะได้ดีให้มากที่สุดนะลิ เพราะอีกแป๊บเท่านก็ต้อง
บินกลับไปรัสเซียแล้ว >_<

เกริ่นนำไปตั้งนาน ขอแนะนำตัวแຄสันฯ ก็แล้วกันนะค่ะ ๘๘ พัง
จากที่พุดคร่าวๆ เมื่อครู่ก็คงจะพอรู้แล้วว่าแಡดี้ของฉันก็คือประธานบริษัท
GVX ที่มีงานหลักคือนำเข้าและส่งออกอาวุธ...ไม่ว่าจะเป็นปืนพก ปืนยาว
ปืนกล ปืนกีงอัตโนมัติ ปืนใหญ่ ระเบิด และอื่นๆ อีกมากมาย...เรียกง่ายๆ
ภาษาปากว่า 'พ่อค้าอาวุธ' นั่นเอง

และในเมืองไทย ลูกค้าประจำของเราก็คือกระทรวงมหาดไทย ทั้ง
กรมตำรวจนายและเหล่าหราคนนั้นเอง เรียกได้ว่าแทบจะผูกขาดการจัดหาอาวุธ
ให้กับลูกค้ารายใหญ่ทั้งประเทศ เพราะงั้น...ชื่อของเราจึงเป็นที่รู้จักและ
เกรงขามไปทั่วประเทศจนแทบจะกล้ายเป็น 'หวานกลัว' เลี้ยมากกว่า ชนิด
ที่ว่ามีชื่อของเราปรากฏที่ไหนก็จะได้รับสิทธิพิเศษไปซะทุกเรื่อง

เพราะจันล่ะมั้ง...คนถึงเรียกบ้ามาร่าว 'มาเฟีย' ทั้งๆ ที่เรายังไม่เคย
ไปทำอะไรร้ายแรงกับใครที่ไหนเลย ☺ น่าน้อยใจจังเนอะ

แต่เด็ดดีซึ่งอันเป็นชาวอเมริกัน แต่แม่เป็นคนไทย และเพราะอันยังเรียนไม่จบมหาวิทยาลัยก็เลยอยู่ที่ไทยกับแม่ค่อยช่วยดูแลสาขาน้ำที่ไทย ส่วนพี่ชายของฉันซึ่งเด็ดดีคุณสาขาใหญ่ที่อเมริกากับติดต่องานไปทั่วโลกนะ ๘๘ พังดูเป็นงานที่น่าตื่นเต้นให้มั้ยล่ะ

เนื่องจากฐานะลูกสาวของพ่อค้าอาชุธ...ถ้าฉันใช้อาชุธไม่เป็นก็คงจะต้องโคนด่าว่าเสียชาติเกิดแน่ๆ เพราะอย่างนั้นฉันก็เลยได้จับปืนก่อนจับดินสอเรียนเขียนหนังสือเสียอึก (แต่ก็แค่ปืนจีนนั่นแหละ) พอก็อตี้ขึ้นมาหน่อยก็ถูกจับไปเรียนยิงปืนจนใช้ปืนคล่องรากบเป็นส่วนหนึ่งของร่างกาย ยังไงยังนั้น แม้วันจะขัดกับหน้าหวานๆ ของฉันนิดนึงก็เถอะนะ

ก็มีหล่ายคนเหมือนกันนะที่เห็นหน้าฉันแล้วเข้าใจผิดก็เลยเข้ามา วอแว แต่พอเห็นปืนเข้าหน่ออยก็เจ็บหนึ่งไปกันหมด ใช่ไม่ได้เลยใช่มั้ยผู้ชาย สมัยนี้ -_-; ไม่ไหวเลยถ้าเห็นปืนแล้วกลัวก็ไม่มีคุณสมบัติจะมาเป็นแฟน ของลูกสาวพ่อค้าอาชุธอย่างฉันหรอก

จริงมั้ย 😊

@ STARBUCKS 9.45 A.M.

ฉันจอดรถที่หน้าร้านกาแฟสตาร์บัคส์หน้ามหาวิทยาลัย X อันเป็นที่ประจำที่จะต้องแวะทุกครั้งก่อนไปเรียน ก่อนจะก้าวลงจากรถแล้วผลักประตูร้านเข้าไป กลิ่นกาแฟหอมๆ กับบรรยากาศดีๆ ทำให้ฉันผุดยิ่งบ้างที่มุ่งปากโดยอัตโนมัติ และตอนนั้นเองที่ฉันมองเห็นจากทางเดินมีรีตสีดำคันหนึ่งแล่นตามเข้ามายอดอยู่ข้างๆ และเบอร์กินสีเหลืองสดๆ รักของฉัน

"รับรองได้ค่ะ ๘๘"

"อืม...กรีนทีลาเต้เย็น แก้วใหญ่ค่ะ" ฉันละสายตาจากรถคันนั้นกลับมาบังพันกับงานตรงหน้าเมื่อได้ยินคำถาม เธอยื้มรับกอดเธอรักก่อนจะรับเงินไปจากฉัน

"รอสักครู่นิดค่ะ" ฉันพยักหน้ารับแล้วจึงขับเดินไปหน้าโต๊ะที่ว่าง แต่ก็ไม่รู้จะไหนว่างเลยสักโต๊ะ เหลือแค่ตรงเคาน์เตอร์เท่านั้น ฉันก็เลยเดิน

ไปนั่งที่เก้าอี้ตัวที่ว่างอยู่พร้อมกับหยินดิษย์สาร Zodiac ที่เพิ่งแระซื้อมา จากร้านหนังสือหน้ามหาวิทยาลัยออกมายเปิดอ่าน...และหลังจากนั้นไม่นาน เก้าอี้อีกด้วยที่ยังว่างอยู่ก็ไม่ว่างแล้ว เพราะใครคนหนึ่งเดินมานั่งลงบนเก้าอี้ ตัวนั้น

ฉันลองมองเข้าด้วยทางตา...ก่อนจะเห็นว่าใบหน้าด้านข้างนั้นดูดี ราวกับเจ้าชาย โครงหน้าคมกับจมูกโด่งๆ และเส้นผมสีดำยาวประหน้า ระต้นคอดหน่อยๆ นั่นทำให้เขารูราวกับนายแบบหลุดออกจากแม็กกาซีน ยิ่งเมื่อร่วมกับเสื้อสูทแบบแคชชวลสีดำกับเนกไทลายสก๊อตสีครีมของ BURBERRY นั้น...เขาก็ยิ่งดูเหมือนนายแบบชาวบริติชสุดเท่าที่ดูได้เด่น สะดุตตามากเมื่อนั่งอยู่ในร้านกาแฟเงียบๆ อย่างนี้...

"สวัสดีครับ 😊" ตอนที่ฉันกำลังแอบลอกสังเกตเขาเงียบๆ อยู่ดีๆ เขาก็พูดขึ้น คำพูดนั้นทำให้ฉันตกใจนิดหน่อย โดยใช้เวลาถึงสามวินาทีกว่า จะตอบเขากลับไป

"สวัสดีค่ะ 😊"

"มาคนเดียวหรือครับ"

"ก็...ทำนองนั้นค่ะ" ก็บอดีก้าร์ดที่ตามมาเร้ายกกันมานี่นา ไม่ได้ มาด้วยกัน เพราะฉันคงคือว่าฉันมาคนเดียวได้ล่ะมั้ง

"เหมือนกันเลยนะครับ" เข้าหัวเราะ แม้แต่เสียงหัวเราะก็ยังพังดูดี เลยและ ถึงแม้ฉันจะอยู่ในวงศ์สังคมชั้นสูงคลุกคลีกับเชลเบและดารานักธุรกิจ ชื่อดังมานาน แต่ก็ไม่ปอกยนต์ที่จะได้เจอคนที่ดูถึงขนาดนี้ แต่นี่บังเอญ มาเจอกันในร้านกาแฟ...ตลอดตีเหมือนกันเลย " ผมจะเลี่ยงครับ"

" 그럼เปลี่ยนค่ะ" ฉันยอมตอบกลับไปเมื่อเข้าหันมาสบตาพร้อมกับสังยิม เจ้าเสน่ห์ที่มุ่งปากมาให้ ยิ่มมม...ตาสีเขียวชะตัวยัง เป็นลูกครึ่งอย่าง ที่คิดจริงๆ ด้วย

"ยินดีที่ได้รู้จักนะครับ"

" เช่นกันค่ะ" ฉันตอบกลับไปอย่างคุ้มเชิง เพราะเวลาของเขามันเป็น ประกายมากได้ยินดันเกือบขา ถึงจะเจอคนหน้าตาดีแบบนี้ไม่ปอย แต่ สายตาแบบนี้ฉันเจอบ่อยเกินไปจนชินแล้ว หรือว่าผู้ชายคนนี้...ก็เป็นอีก

คนหนึ่งที่โคนดาสีน้ำตาลอ่อนกับรอยยิ้มหวานเชื่อมของฉันหลอกเข้าให้
เหมือนกันนะ

ฉันหัวเราะเบาๆ ในใจก่อนจะยกมือขึ้นเท้าคงแล้วขับด้วยหันเข้าไปหาเข้า
จากนั้นก็รีบหายรอยยิ้มน้อยๆ ที่มุ่นปาก "ไม่เคยเจอคุณແກນ
มากก่อนเลยนะครับ"

"ปักติกไม่ค่อยได้มารอกรับ พอดีวันนี้มาคุย" จูเลียสตอบกลับ
ด้วยรอยยิ้ม ก่อนที่เขาจะลุกขึ้นเดินไปหันกรีนที่ล่าเดียวของฉันจากเคาน์เตอร์
มาส่งให้ "แล้วก็โชคดีได้เจอกับคนสวยๆ อาย่างคุณเข้าพอดี"

"ฉันหรือครับ"

"ถ้าได้เจอก็คงรู้สึกดี...ก็คงจะดีนะครับ"

"คิก..." พอมากถึงประไบคันนี้ ฉันก็หลุดหัวเราะออกมาทันที "นี่คุณ...
จะจับฉันหรือครับ"

"...ครับ?" เขายังไประਸมวิก่อนจะถามกลับมาด้วยเสียงน่าเหมือนคิด
ไม่ถึงหน่อยๆ กับคำถามนั้น นั่นสินะ ก็นี่ไม่ใช่คำตามที่ปักติกนแปลกหน้า
เขากำกันนี่นา

"ก็ที่มาคุยเนี่ย จะจับฉันหรือ"

"..." จูเลียสเงียบไปก่อนจะยืนมองมาอีกรอบ คงตั้งสติได้แล้วสินะ
"ก็...ตอนนี้คงยังไม่ถึงขั้นนั้น แต่ผมคิดว่าถ้าไม่ได้เข้ามาทำความรู้จักคุณ
ก็คงน่าเสียดาย"

"แน่ใจหรือครับ ฉันมีคู่หมั้นแล้วน่ะ" ฉันยิ้มหวานพร้อมกับยิงไป
อีกดอครับ...ซึ่งก็ได้ผล เพราะสุดหล่อตาสีเขียวดวงหน้าฉันอึ้งไปเลยทีเดียว

"ครับ? อะไรมีนะครับ"

"หมายถึงคนที่จะแต่งงานด้วยนะครับ"

"ถ้างั้นเราเก็บกันแบบไม่ต้องแต่งงานก็ได้ครับ"

"..." คราวนี้เป็นฉันเองที่เป็นฝ่ายพูดอะไรต่อไม่ถูก เพราะฉันก็
ไม่ได้คิดถึงคำตอบแบบนี้จากเขาเลย ฉันที่จริงไม่เคยได้ยินเลยมากกว่า คบ
กันแบบไม่ต้องแต่งงานจังหนอ...

"ก็ดีนะครับ เคแบบนั้นก็ได้"

"หะ...หา?" เข้าพิมพ์หน้าตาตกใจมาก "อะไรมั่นคับ"

"ก็ถ้าคุณโกรกับการคบกันแบบไม่ต้องแต่งงาน ฉันก็โกรก" ฉันตอบกลับเหมือนเป็นเรื่องธรรมชาติ ก่อนจะพูดต่อโดยไม่สนใจจะอธิบายแม้เข้าจะมีสิ่งหน้าข้อใจจนถึงที่สุด "แต่มีข้อแม้ว่าคุณต้องทำงานที่ฉันบอกนะครับ"

"...ครับ?"

" เพราะฉันไม่เคยมีเวลาว่าง เวลาจะนัดกันก็ต้องเคารามตารางเวลาของฉันนะครับ" ฉันพูดด้วยรอยยิ้มบางพร้อมกับยกมือขึ้น ทันใดนั้นเอง สายที่สวมศูนย์สุดเนี้ยบสีดำก็เดินเข้ามายืน iPad ให้ฉัน ฉันรับมันมาก่อน จะกดเปิดดูขอร์เก้ในเซอร์เพื่อเช็คเวลาว่าง ในขณะที่สายหนุ่มตาสีเขียวคนนี้ยังคงสถานการณ์ไม่ทันจึงได้แต่นั่งนิ่งเงียบเงุงอยู่อย่างนั้น "อืม...พรุ่งนี้ฉันว่างตอนบ่ายสอง จันเราไปเจอกันที่สนามแข่ง XS เซอร์กิต ตอนบ่ายสองนะครับ"

" สะ...สนามแข่ง =○=? "

" ค่ะ กรุณาระบุเวลาด้วยนะครับ ๘๘" ฉันลีกิยิ่มหวานขึ้นไปอีกรอบ จนเขาอึ้งไปอีกวากบมีนาไปกับรอยยิ้มนั้นของฉัน ฉันถือโอกาสสุดฉุกชีวนี้ตอนที่เขายังจับดันชนปลายไม้ถูก "แล้วเจอกันนะครับ คุณyuเลี่ยล ๘๘"

จบคำนั้นฉันก็หันหลังเดินออกมารอรวมกับบอดี้การ์ดส่วนตัวในชุดสูท สีดำทันทีโดยไม่ได้หันไปมองหรือพูดอะไรกับเข้าอีก สายหนุ่มผู้หล่อเหลา กับนัยน์ตาสีเขียวและน้ำหอม BURBERRY ที่ทำให้รู้สึกเหมือนกำลังจิบน้ำชายามบ่ายอยู่คนนั้น...คงจะกำลังงอนอยู่สิบว

ฉันเดินยิ่มอยู่คนเดียวไปจนถึงที่ร้าน และตอนนั้นเองที่สายหนุ่มชุดดำที่เดินเยือนอยู่ด้านหลังเอ่ยปากถามขึ้น "คุณหนูครับ จะให้จัดการยังไงครับ"

"จัดการ? ไม่ต้องจัดการรอครับ" ฉันหัวเราะพร้อมกับโบกมือสองที่ "เจอกันย่างนี้ผู้ชายที่ไหนจะตามไม่ปล่อย เพราะจันไม่ต้องห่วงหรอกนะเจมส์"

"...ครับ"

"ฉันก็แค่...อยาแกลังคนเล่นเท่านั้นแหละ ☺"

2

Fast and Furious : Mafia Drift!

- จุลียส์ -

@ สนามแข่ง XS เชอร์กิต 2.00 P.M.

ทันทีที่ก้าวลงจากรถพอร์ชลูกรัก ผู้ชายคนดังเดินกันว่่อนเต็มสนามไปหมด คนดังที่ว่ามีทั้งเซลฟี่ชื่อก้องประเทคโนโลย และนักแข่งรถซึ่งก้องโลกจากแบรนด์ดังๆ ทั้งเฟอร์ราเร่ และอื่นๆ อีกมากมายนับไม่ถ้วนที่เดินกันเต็มไปหมดอย่างกับงานรวมพลคนดังยังไงยังนั้น อันที่จริงผู้ชายคนนี้คือเดียง แต่นี่เป็นครั้งแรกที่ได้เจอนักแข่งรถซึ่งดังตัวเป็นๆ ก็เลยตื่นเต้นไปสักหน่อยนะ

ผู้ชายคนนี้ตามที่คุณหนูมาเพียงแค่ความจริงเด็กนั่นคงไม่คิดว่าผู้จะบ้าจีมาจริงๆ หรอก —; ซึ่งถ้าเป็นปกติผู้ชายไม่มา แต่คราวนี้รู้สึกว่าคอมไม่ได้ยังไงไม่รู้ คง เพราะ... รอยยิ้มลึกลับของเธอที่สวยงามกับนางฟ้านั่นมันทำให้ผู้ชายคนนี้ก้อยากจะไล่ตามขึ้นมาล่ะมั้ง

"อืม ๘๘ ดีใจมากๆ เลยที่ได้เจอคุณวันนี้ ไม่ได้เจอดิミニกานามากแล้วนะ" เสียงหวานๆ เท่าที่คุณหนูมองมา กดังขึ้นจากด้านหน้า ผู้ชายหันไปมองแล้วก็เห็นเธออยู่ตรงนั้น ใส่ชุดแข่งรถแบบอดีสูทชะลัดๆ เท่เป็นบ้าเลยเว้ย ผู้ชายมองเธอคุยกับดิミニกานั่งชี้มือว่างอันดับสามของโลกอยู่คู่หนึ่ง เธอก็หันมาเห็นผู้ชายเอง นัยน์ตาสวยเฉี่ยวสีน้ำตาลอ่อนเบิกกว้างขึ้นเล็กน้อยตอนที่ผู้ชายเดินเข้าไปหาเธอ เธอหยุดพูดคนข้างกายต้องหันมามองหน้าผู้ชายด้วยสายตาเปลาๆ (ปนกับไม่พอใจที่ถูกขัดจังหวะ)

"แซมเปญ? มีอะไรรีเปล่า" หมอนั่นสามาเป็นภาษาฝรั่งเศส แต่เชօไม่ได้ตอบเขาในทันที เพราะยังจ้องหน้าผู้ชายอยู่รวกับซื้อกันแน่นเหละ ผู้ชายเราๆ ก่อนจะถามเชօด้วยรอยยิ้มบาง

"ทำไม่ทำหน้างั้น คิดว่าผู้ชายจะไม่มาตามนัดคนสวยอย่างคุณหรือไงครับ"

"ความจริงก็คิดงั้นแหล่ะค่ะ ๘๘ แต่ในเมื่อมาแล้วก็ต้องจะแนะนำ

ให้รู้จักเพื่อนฉันนะครับ" เธอยิ่งหวานแล้วก็ตอบกลับมาอย่างไม่มีติดขัด ก่อนจะหันกลับไปหาโดยมินิกแล้วพูดแนะนำตัวผ่านเป็นภาษาฝรั่งเศสคล่องบลร์อีกราวกับพูดมาทั้งชีวิต โดยมินิกเหลือบตามองผุดด้วยทางตา ก่อนจะป่นพึ่งพา เป็นภาษาฝรั่งเศส

"หมอนี่คงไม่ใช่แฟนของเธอหรอกใช่มั้ยแซมเบญ"

"俄อุญว่าใช่แฟนครับ ขอโทษที่ ๘๘" ผู้มีความหล่อตอบกลับไปเป็นภาษาเดียวกันหน้าตาเฉย หน้าไอ่โดยมินิกอึ้งไปสามตลอด คงคิดว่าพูดไม่ได้ล่ะสิ แต่เตี้ยใจด้วยนะที่บ้านผ่านบังเอญเป็นพากประสาทขอบส่งลูกเรียนหลาย ๆ ภาษาแน่ "ใช่นั้นคือรับคุณหนู"

แซมเบญอึ้งไปเมื่อผ่านหันไปถามเธอด้วยภาษาญี่ปุ่น ก่อนที่เธอจะหัวเราะออกมากด้วยท่าทางเหมือนสาวน้อยน่ารัก...น่ารัก...จะจนอยู่ดีๆ หัวใจผอมก็เดันแรงเข้ามาอย่างไม่มีปีมีจุลยะงั้น...

"ใช่แล้วละโดยมินิก ☺ เขายืนคนที่ฉันควบด้วยโดยจะไม่แต่งงานด้วยนี่" เธอหันไปตอบโดยมินิกที่อึ้งไปเลยก่อนจะยืนมือมาคว้าแขนแล้วยืนหน้าเข้ามากระซิบเป็นภาษาญี่ปุ่นน้าง "ไปกันเถอะค่ะ มีอะไรต้องทำอีกเบอะนะ"

"ทำ?" ทำอะไรรีอกครับ"

"เดียวกับรู้ค่ะ ☺" เธอตอบด้วยรอยยิ้มลึกลับอีกครั้ง ราวกับรู้ว่าผู้ชายแพ้ทางยิ้มแบบนี้็จะแหลก ให้ตาย...จะแล้วเชียวน่าหน้าหวานๆ สวยงาม..นั่น เช่นไม่ได้ เธอมีอะไรรีอกหลายอย่างที่ลึกลับเกินกว่าคนธรรมดาก็จะคุ้นๆ กัน จริงๆ ด้วย

สมแล้ว...ที่เธอคือว่าที่นางเอกคนใหม่ในนิยายของผม

"งั้น...เรื่องที่ต้องทำที่ว่าเมื่อไหร่ก็คือนี่เองเหรอครับ"

"ใช่แล้วค่ะ เชอร์ฟรัสมัยล่าสุด" เธอตอบด้วยรอยยิ้มหวานเชื่อม...หลังจากจับผุดแต่งตัวเป็นนักแข่งรถเรียบร้อยแล้ว "พรุ่ดีวันนี้ฉันว่าจะมาลองรถใหม่นะค่ะ ก็เลยต้องหาคนมาช่วยด้วย"

"นึกไม่ถึงเลยว่าคุณจะขับรถแข่งด้วย"

"สนานมีของฉันเองเหละค่ะ ถ้าไม่ต้องช่วยแล้วทำงานที่บริษัท ฉันก็คงจะไปเป็นนักแข่งรถนี่ล่ะ 😊 เธอว่าก่อนจะเงยหน้าขึ้นมามองหน้าผมยิ่งๆ "ว่าแต่ว่าลีมตามไปเลย คุณซิงได้ให้มั้ยค่ะ"

ให ตามแบบนี้ดูถูกกันซึ่งๆ หน้าเดยนหน่าว่า ไม่ใช่แค่ผมแล้วล่ะที่ยังไม่รู้จักเธอคิด...เพราะเธอเองก็ยังไม่รู้จักผมดีเหมือนกัน! "ซิงเป็นเรื่เปล่าเหรอ ตอบไม่ถูกเหมือนกัน บอกได้แค่ว่ามันเป็นกิจกรรมยามว่างของผมเหละ"

"..."

"ถ้ารอดคุณแรงไม่พอ ผมก็จะบอกนะว่ามันไม่ดี"

"คิก...กิไม่แบกลหรอคนยะ คุณขับพอร์ชันน่า" เธอหัวเราะเบาๆ หลังจากเงียบไปครู่หนึ่ง นัยน์ตาสีสวยงามไปสบตากับนายชุดดำที่ยืนอยู่ด้านหลัง คนเดียวกับนายบอดี้การ์ดหน้าเข้มที่สตาร์บัคส์เมื่อวานชั่วโมง หน้าผมอย่างกับจะเตะให้ตัวขาดเป็นสองท่อนด้วยสายตาด้านแหลม "หวังว่ารถฉันจะแรงถูกใจคุณนะค่ะ" เธอพูดต่อหลังจากที่บอดี้การ์ดขับรถคันหนึ่งมาจอดข้างๆ ผมแล้ว

"ไม่ลองกิไม่รู้รับ"

"จัน...มาแข่งกันกิแล้วกันนะค่ะ ๘๘" หลังจากรับกุญแจรถมาจากบอดี้การ์ดของเธอแล้ว เธอก็หันมาขึ้นพร้อมกับยืนกุญแจนั้นมาให้ผม "ถ้าคุณชนะฉัน คืนนี้ฉันจะพาคุณไปดินเนอร์ด้วย แต่ถ้าแพ้...ขอตกลงของเราก็ถือว่าฟาร์ลีไปเลยนะค่ะ"

"..."

"ถ้าไม่มีเดิมพันเลยก็ไม่เป็นไปได้สิคะจริงมั้ย 😊"

"จริงสิ" ผมยิ่งพร้อมกับคิวญูแจรถมาจากการมือเธอ "แต่ถ้าเดิมพันสูงขนาดนั้น รางวัลที่ผมจะได้ก็น่าจะมากกว่านั้นหน่อยสิ"

"อยากรู้ด้วยหรือคะ"

"ความลับ" ผมใช้ปลายนิ้วซึ่งแต่ริมฝีปากตัวเองพลาดยกมุมปากขึ้น เป็นรอยยิ่มบางๆ สีหน้าเรอเหมือนกำลังสนุกอยู่ยังไงจัน กะแล้วไม่มีผิด...เชอคือผู้หญิงที่ชอบเล่นเงินนี้เอง รวมกับสายลมที่หากความแนนอนไม่ได...

สำหรับคนที่มีผู้หญิงในชีวิตมากหน้าหลายตาอย่างผม...มันปฏิเสธ

ไม่ได้จริงๆ ว่าผู้หญิงแบบเธอ มีเสน่ห์มากกว่าใคร

"ถ้าคุณชนะฉันค่อยรู้แล้วกันค่ะว่ามันคืออะไร" เธอตอบด้วยรอยยิ้ม "งั้นจะเริ่มกันเลยมั้ยคะ"

"จัดเตรียมรับ" ผอมว่าพร้อมกับก้าวเข้าไปปั่งหลังพวงมาลัยในรถที่เธอให้ยืมมา แซมเปญสูงยิ้มฝากราجمากให้ผอมอึกเป็นครั้งสุดท้ายก่อนจะหันหลังเดินไปที่ร้านของเธอเองที่จอดอยู่ใกล้ๆ กัน...รถสีแดงจะด้วยนะเนี่ย ดูท่าเธอคงไม่ธรรมดาว่ายานที่คิดไว้จริงๆ ด้วย

ผอมสตาร์ตรถก่อนจะหันไปจ้องสัญญาณไฟ พอดีกับที่รถสีแดงคันข้างๆ ขับมาจอด ดูร้อนแรงอย่างกับไฟเผาและ เริ่มจะประหน่าขึ้นมาแล้วสิ -_- นี่ถ้าแพ้ขึ้นมาผอมจะทำไงจะเนี่ย

ผอมสะบัดหัวแล้วเลิกคิดทันทีที่ไฟแดงเปลี่ยนเป็นไฟเหลือง (สนามของเธอทำสัญญาณไฟเดียวกับไฟจราจรนะ) เพราะในที่สุดก็ได้คำตอบแล้ว

ถ้าหากไม่อยากแพ้ ก็ต้องชนะให้ได้เท่านั้น!

"Ready...Go!" เสียงคนควบคุมสัญญาณไฟพุดขึ้น แล้วภายในเสียงวินาทีเดียว กันน้ำเงี้ยวนั้นเอง...ทั้งผอมและแซมเปญที่อยู่ในรถคันข้างๆ ก็ออกรถแทบทะพร้อมๆ กัน รถคันนี้แรงจริงอย่างที่เธอомн์ใจ เราตีคูกันไปถึงช่วงหนึ่งแล้วตอนนั้นเองที่รถสีแดงนั่นออกนำไปทั้งที่ผอมก็ไม่ได้ลดความเร็วลงสักนิด =O= เขี้ย ผู้หญิงอะไรจะทำไม่เร็ว เป็นบ้า ผอมว่าแต่จ้องมองรถสีแดงคันนั้นที่กำลังเร่งความเร็วทิ้งห่างออกไปเรื่อยๆ ด้วยความทึ่งจนลืมตัว ก่อนจะนีกขึ้นได้ว่าห้ามแพ้เด็ดขาด ก็เลยเหยียบคันเร่งจนเกือบมิดตามเธอไป

แซมเปญขับรถเร็วมากับเหงา ขนาดผอมที่เคยชี้รถแข่งบนทางหลวงแบบผิดกฎหมายด้วยความคิดของตามประสาลูกคนรวยเข้าแต่ใจเมื่อสมัยเรียนมหาวิทยาลัย (แฉดว่าเองหมดเลยนี่หว่า -_-;) ยังไล่ตามไม่ทันเลยแบบนี้เย่แล้วสิ =_= ดูท่ากับผู้หญิงคนนี้...ผอมจะประมาณไว้ได้เลยลินะ

"Don't you dare, sweetie ☺" ผอมพูดพลางยิ้มก่อนจะเพิ่มความเร็วขึ้นอีกจนมองเห็นทางข้างนอกเป็นเส้นๆ ชีดๆ แบบที่ไม่เคยทำมานานแล้วตั้งแต่กลับตัวกลับใจเลิกแวน -_-; แต่เข้า剥ะ วันนี้มันแพ้ไม่ได้

นี่นะ เมื่อถึงช่วงโค้งสุดท้าย ผู้รู้อยู่แล้วจากการสังเกตในรอบที่ผ่านๆ มา ว่า เขอจะหลอกความเร็วลงนิดหน่อย แต่ๆ เลี้ยงศี๊ชาร์ไม่จำเป็นต้องหลอก และจังหวะนั้นเองที่ผู้มองเห็นแล้วริพต์ผ่านหน้าเขอไป จังหวะ ของ เชม เปญ เปี้ย ไปเลิกน้อยคง เพราะตกใจที่อยู่ดีๆ ก็ถูกแซง แต่ผู้ไม่ได้ รอให้ เออตั้งสติได้ รีบชิงนำหัวไปก่อนด้วยความเร็วที่สูงจนตับได้ใส่พุงแทน ย้ายที่ -_-; เอาเหละ นี่คงเป็นเกมที่เออตั้งขึ้นเพื่อทดสอบผู้ ถ้าผ่านไม่ ได้ตั้งแต่ด่านแรกก็เสียชาติเกิดมาใช้ชื่อแมทพัฟผู้เกรียงไกรของกรีกโบราณ อย่างๆ เลี้ยงศี๊ชาร์สิ

ผู้หลุดรั้ยอกมาด้วยความดีใจทันทีที่ผู้ฝ่ายเข้าสัมยานาก่อนเชอ เม้มจะแค่ไม่กีวนานี้เท่านั้น แต่นี่ก็เท่ากับว่าผู้ชนจะแล้วสินะ

เชม เปญ จอดรถห่างออกไปอีกหน่อย ก่อนที่จะเปิดประตูก้าวลงมา พร้อมกับปรบมือให้ผู้ไปด้วย ผู้เดินลงไปยืนพิงอยู่ที่ข้างรถพอดีกับที่เชอ เดินมาถึงแล้วพูดขึ้นด้วยรอยยิ้มสวยงามเกินที่มุมปาก "คาดไม่ถึงเลยนะครับว่า คุณจะชนะฉันนะ"

"ดูท่าคุณจะประเมินผู้ต่อไปจะทุกเรื่องเล่นนะ น่าน้อยใจชะมัด" ผู้หัวเราะพลา Yug มือขึ้นเสยผู้ที่เปียร์ชื่นหน่องอย่าง "ตอนนี้คงรู้แล้ว ใช่มั่วว่ามีอีกหลายอย่างที่คุณคิดผิดไป"

"อะไรบ้างล่ะครับ 😊"

"เรื่องนั้นคุณคงต้องคิดเคารองแล้วล่ะ"

"งั้นฉันก็ต้องพยายามใช้มั้ยค่าว่าคุณพูดได้กี่ภาษา" เชม เปญ หัวเราะ เลียงหัวเราะพังคุน่ารักและเช็กซ์ไปพร้อมๆ กันจนน่าอัศจรรย์ใจ "แต่...ตาม ลัญญาจะ ข้อตกลงของเรายังไม่พาวล์ และ...คืนนี้เจอกันที่โรงแรม XS ตอนสองทุ่มครึ่งนะครับ ๘๘"

"ช่วนไปโรงเรเมเดย์หรือเนี่ย ไม่กลัวผู้เข้าใจผิดหรือไม่"

"คิก...แล้วเข้าใจผิดรึเปล่าล่ะครับ" เออหัวเราะคิกคักก่อนจะลากันยันน้ำค้างคู่ สายมาสบตา กับผู้ "แล้วก็...ในฐานะที่คุณทำให้ฉันประทับใจ จะเพิ่ม รางวัลให้อีกอย่างแล้วกันนะครับ"

"...?" ผู้เงียบไปเพื่อรอฟังต่อ แต่เชอไม่ได้ตอบกลับมา ทว่ากลับ

ยืนหน้าเข้ามากดริมฝีปากลงบนแก้มข้ายமເບາ ອິມີຝຶກອ່ອນຸ່ມນິ້ນທຳໃຫ້
ພມຮູ້ສັກວ່າຫວີຈະຕຸກໄປງູບໜຶ່ງ ມັນເຕັ້ນຮັງຈົນນາຕັກໃຈເພຣະທີ່ເຂົອທຳກັດ
ຮອມແກ້ມເບາ ເຖິ່ນນີ້ເອງ ແຮມເປົ້າດອຍຫ່າງອອກໄປເລັກນ້ອຍກ່ອນຈະຫັນ
ຮັງດີນຈາກໄປໜັງຈາກສົບຕາບອກລາເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ

ເຂົາໃຈແລ້ວ...ເຂົອກຳລັງຈະປັ້ນຫັວແລະໜົດອກລ່ອໃຫ້ພົມຕກຫຼຸມພຣາງຂອງ
ມາເພີຍສິນະ

ພມເຂົ້ອມມືອໄປຄວ້າຂ້ອມືອເລັກຂອງເຂົອເຄາໄວ້ກ່ອນຈະດຶງໃຫ້ເຂົອຫັນກັບ
ມາ ຈາກນັ້ນກົດວ້າໃບໜ້າເລັກເວີຍໄວ້ໄດ້ຮູ້ທີ່ມີເສັ້ນພົມສີແດງສົດລ້ອມກຽບໜ້າ
ເຂົາມາໄກລ໌ ນັຍືນຕາສິນຕາລ່ອອືນຂອງເຂົອເບີກວ້າງຂຶ້ນເລັກນ້ອຍດ້ວຍຄວາມ
ຕົກໃຈ ຕອນທີ່ອິມີຝຶກຂອງເວາສົມຜັສກັນ...ສົມຜັສອ່ອນຸ່ມນິ້ນທຳໃຫ້ສົດພົມເຮີ່ມ
ເລືອນຮາງຮາກກັບມືອະໄວບາງຍ່າງເຂົ້າຄຽບຈຳ ຈົນລືມຄວາມຕັ້ງໃຈຕອນແຮກທີ່
ຄິດໄວ້ແກ່ວ່າຈະແກລັງຈຸບັນເຂົອເບາ ເຖິ່ນນີ້ ພົມເລື່ອມືອໄປສັ້ມຜັສເສັ້ນພົມສີແດງ
ນຸ່ມລື່ມຮາງກັບຜ້າໜັດຂຶ້ນດີ່ຂອງເຂົອກ່ອນຈະຂັບເຂົາໄກລ໌ເຂົອມາກຂຶ້ນ ຂະນະທີ່
ຫັວັດເຕັ້ນແຮງຂຶ້ນເວື່ອຍໆ ແມ່ຍືນກັບຈະຮະເບີດ ຍິ່ງເນື້ອສາວັນນ້ອຍໃນອ້ອມກອດ
ພມງູບຕອບກັບມາ ປີສາຈີໃນຕັ້ວົມກີຍິ່ງທີ່ຄວາມຮ້າຍກາຈົ້ນເວື່ອຍໆ ຈົນເກືອບ
ຈະກລາຍເປັນກິນເຂອເຂົາໄປ...ເພຣະຍ່າງນັ້ນຄື່ງຕ້ອງໆມີໃຈໄວ້ແລ້ວຄອນອິມີຝຶກ
ອອກຫ່າງທັງໝົດໃຈຈົງຢັງໄມ້ອຍາກປ່ອຍໄປເລີຍສັກນິດ...

ເພຣະອິມີຝຶກແສນຫວານນິ້ນນັ້ນຊ່າງນ່າໜົງໃໝ່...

"ຫຍຸດນະເຈັມສີ" ພົມໄດ້ຍືນເສີຍເຮັດຕັ້ງຂຶ້ນຕອນທີ່ຍັງມັວເມາອູ້ກັບສັ້ມຜັສ
ເນື່ອຄູ່ທີ່ຍັງຕິດຕັ້ງອູ້ທີ່ອິມີຝຶກ ຊຶ່ງໄດ້ສົດແລ້ວໜັນໄປມອງບອດກົດກົດຂອງເຂົອ
ທີ່ຢືນອູ້ຂ້າງຮັງ ມອງເຫັນປິ່ນແລບອອກມາຈາກດ້ານໃນເລື່ອສູກ... "ໄມ້ມືອະໄວ
ຮອກ ຈົນກຳລັງຈະກັບແລ້ວ" ຈົນຄຳນີ້ເຂົອກໜັນກັບມາສົບຕາກັບພົມດ້ວຍສີ້ຫັນ
ຍື່ມແຍ້ມຮາກກັບໄມ້ຮູ້ສັກອະໄວ

"ອັນຄົງຕ້ອງກັບກ່ອນນະຄະ ແລ້ວຄືນນີ້ເຈົກນສອງທຸ່ມຄົງ...ຫ້າມືດິນັດ
ນະຄະ ☺" ຮອຍຍື່ມເຢືນແລະລົກລັບບົນໃບໜ້າຂອງເດືອກສາວທີ່ອ່ອນກວ່າ
ພມຕັ້ງສາມປິ່ນນິ້ນທຳໃຫ້ພມຮູ້ສັກມືນໆແມ່ຍືນຄູກທີ່ຫວັດວ່າໄມ້ເບສບອລ ເພຣະ
ອ່າງນັ້ນຄື່ງແມ້ເຮົຈ້າກ່ອນຫັນຮັງດີນຈາກໄປແລ້ວ ພົມກົຍັງຍືນເໜື່ອຄູ້ທີ່ເດີມ...
ຕາມຮັງຮ່າງບາງສູງໄປຮ່າງທີ່ດູເຫັນຈົ່ງໃຈເຕັ້ນໃນຫຼຸດນັກແໜ່ງຮັດນິ້ນ...

ผ่านไปนานทีเดียวกว่าผมจะตั้งสติได้ เธอเดินจากไปไกลแล้ว...และ
ก็เหลือผอมอยู่คนเดียว ตอนนั้นเองที่ผมนึกเรื่องสำคัญอีกเรื่องของ
จนถึงตอนนี้ผมก็ยังไม่มีเบอร์ติดต่อเธอเลยนี่หว่า -_-๘๘๘

"เป็นอะไรเปล่าครับคุณหนู" อันจะงักไปเลิกน้อยเมื่อได้ยินคำตาม
ของเจมส์ที่เดินอยู่ข้างๆ เขากำลังมองมาด้วยสายตาคมๆ กับใบหน้านิ่งเฉย
รวมกับทุนยนต์อันเป็นหน้าประจักษ์ของเข้า (คือมืออยู่หน้าเดียวในนั้นเอง -_-;)
อันยืนน้อยๆ ที่มุ่งปากก่อนจะยื่นมือไปผลักให้หลับเข้า "บ้าเหรอ จะไป
เป็นอะไรได้เงลาง"

"ครับ"

"เดียวฉันจะไปร้านทำผมก่อนนะแล้วค่อยกลับบ้าน"

"ครับ" เจมส์รับคำพอดีกับที่เราเดินมาถึงแล้วเบอร์กินสุดรักของฉัน
เขารอจนฉันก้าวขึ้นรถปิดประตูเรียบร้อยแล้วถึงได้เดินกลับไปที่รถของ
ตัวเอง ฉันชอบขับรถของนั่น แล้วก็ชอบไปนั่นมากแบบไม่ต้องคิดอย่างงาน
ทุกฝีก้าว แต่ดีดีก็เลยมีข้อแม้ว่าฉันทำแบบนั้นได้แต่ต้องมีบอดี้การ์ดติดตาม
อย่างน้อยสองคน ส่วนจำนวนปกติก็คือหกคนนั่น เพียงแต่ฉันไม่ชอบให้
เดินตามกันยะเยะเกินไป ก็เลยอนุญาตให้เข้ามาใกล้ได้แค่คนเดียว ที่เหลือ
ต้องตามยังไงก็ได้ไม่ให้ฉันสังเกตเห็น

หลังจากคาดเชฟตี้เบลต์แล้วฉันก็สตาร์ตรถ เสียงเพลงหวานๆ ดัง
มาอย่างแผ่วเบา...ฉันยกมือขึ้นวางทابเหนือหัวใจที่กำลังเต้นแรงอย่างไม่
เคยเป็นมาก่อน...มันเต้นแรงมากตั้งแต่เมื่อคืนแล้ว...

นี่ฉัน...เป็นอะไรไปนะ...?

(ติดตามต่อได้ในฉบับเดิม)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/8859305106373.html>